

Ons kenmerk DOC-00213717
Zaaknummer 2020-203438
Bijlage(n) 2

Maastricht 20 december 2021
Verzonden 20 december 2021

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Weigering

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Zaaknummer: 2020-203438

1 Besluit

Onderwerp

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 20 mei 2020 namens XXXX een aanvraag als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming ontvangen. De aanvraag voorziet in het exploiteren van een rundveehouderij gelegen aan de Klein Haasdal 13 te Schimmert. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2020-203438.

Besluit

Gelet op de bepalingen van de Wet natuurbescherming alsmede onze overwegingen zoals vermeld onder hoofdstuk 3 van dit besluit, besluiten wij:

1. de namens XXXX aangevraagde vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming te weigeren, vanwege het ontbreken van een vergunningplicht, voor het exploiteren op basis van intern salderen van een rundveehouderij, aan de Klein Haasdal 13 te Schimmert, gelegen in of nabij de Natura 2000-gebieden, zoals opgenomen in bijlage 1 bij deze beschikking.

Dit besluit (de positieve weigering) bevat een beoordeling op grond van de huidige plannen, het huidige recht (de huidige wet- en regelgeving en jurisprudentie) en het huidige beleid. Indien de plannen in vorm of omvang veranderen of het recht, het beleid of de berekeningsmethodiek wijzigen, kan dat tot gevolg hebben dat aan dit besluit (de positieve weigering) geen rechten meer kunnen worden ontleend.

Voorgaande betekent dat wanneer het recht of het beleid verandert of wanneer er een nieuwe berekeningsmethodiek (een nieuwe AERIUS versie) is vóórdat de bouw-voorbereidende werkzaamheden aanvangen u opnieuw zult moeten toetsen of er een vergunningplicht is op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming. Wanneer u de werkzaamheden op een andere wijze dan in de aanvraag en de aanvullende informatie door u is aangegeven uitvoert, dient u opnieuw te toetsen of er een vergunningplicht is. Ook als de in dit besluit opgenomen uitgangspunten (beperkingen) en/of (rand)voorwaarden niet worden nageleefd of veranderen kan sprake zijn van een vergunningplicht op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

C.B.H.P. Deben-Erens
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving
Team Vergunningen

Afschriften

Dit besluit is verzonden aan de aanvrager van de vergunning. Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- Arvalis B.V., Mauritsstraat 11, 6361 AV Nuth, ter kennisname;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Beekdaelen, Postbus 22000, 6360 AA Nuth, ter kennisname;
- Linssen cs Advocaten, Postbus 246, 5000 AE Tilburg, ter kennisname;
- Van Hoof Advies UG, Postbus 41, 6590 AA Gennep, ter kennisname;
- Gedeputeerde staten van de Provincie Noord-Brabant, p.a. Omgevingsdienst Brabant-Noord, t.a.v. Groene Wetten Vergunningverlening, Postbus 88, 5430 AB te Cuijk, ter kennisname;
- Vlaamse Overheid, Vlaas Administratief Centrum, Koningin Astridlaan 50, Afdeling Agentschap voor Natuur en Bos, busnummer 5, 3500 Hasselt België, ter kennisname;
- Département de la Nature et Forêts (DNF) – Direction de Liège, Montagne SainteWalburge 2 – bât. 2, 4000 Liège België, ter kennisname;
- Bezirksregierung Düsseldorf, Dezernat 53, Postfach 30 08 65, 40408 Düsseldorf Deutschland, ter kennisname.

Rechtsbescherming

Het herzien ontwerp van het besluit op de aanvraag heeft gedurende zes weken voor eenieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kon eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit herzien ontwerp naar voren brengen. Binnen de termijn waarin de aanvraag en het ontwerpbesluit ter inzage hebben gelegen zijn zienswijzen ingediend. Deze zienswijzen zullen verder worden behandeld in paragraaf 3.4.

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg. Ook niet-belanghebbenden kunnen rechtstreeks in beroep bij de Rechtbank Limburg, mits zij een zienswijze hebben ingediend tegen het ontwerpbesluit. U moet dan binnen zes weken na de dag waarop het besluit ter inzage is gelegd een beroepschrift indienen. Van deze terinzagelegging wordt kennis gegeven op www.officielebekendmakingen.nl. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener; de datum; een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Rechtbank Limburg, locatie Roermond, Sector Bestuursrecht; Postbus 950, 6040 AZ Roermond. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar de internetpagina van de Rechtbank Limburg, www.rechtspraak.nl.

2. Procedurele aspecten en beoordelingskader

2.1. Vergunningaanvraag en ontvankelijkheid

Op 20 mei 2020 hebben wij van Arvalis B.V., namens XXXX, een aanvraag voor een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid van de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) ontvangen. Er wordt vergunning gevraagd voor een rundveehouderij. Een uitgebreide projectomschrijving is opgenomen in de aanvraag. Op 27 mei 2021, 26 november 2021 en 9 december 2021 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2020-203438.

Wij zijn van oordeel dat de aanvraag in combinatie met bovenstaande gegevens en bescheiden voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van die aspecten waarvoor een vergunning ingevolge de Wnb is vereist.

2.2. Procedure

Op 6 december 2017 hebben wij besloten de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing te verklaren op de voorbereiding van besluiten op aanvragen om een (wijziging van een) vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb (www.limburg.nl).

2.3. Bevoegd gezag

Voor zover de aangevraagde handelingen plaatsvinden in de provincie Limburg zijn wij op grond van artikel 1.3 van de Wnb bevoegd om op de aanvraag te beslissen. Bij ons besluit betrekken wij tevens de gevolgen voor Natura 2000-gebieden buiten onze provinciegrens en buiten Nederland.

2.4. Overige regelgeving

Bij de beoordeling van onderhavige aanvraag zijn andere aspecten dan gerelateerd aan de Wnb en de daarbij behorende regelgeving niet betrokken. De Wnb en bijbehorende regelgeving zoals de Omgevingsverordening Limburg 2014 (hoofdstuk 3) zijn gericht op de bescherming van natuur. Een toestemming op basis van andere wet- en regelgeving kan evenzeer aan de orde zijn.

2.5. Beoordelingskader

2.5.1. Wettelijk kader - Wet natuurbescherming

Een verzoek om een vergunning wordt beoordeeld op basis van hoofdstuk 2, paragraaf 2.3 van de Wnb. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van een project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied.

Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State¹ (hierna: Afdeling) blijkt dat een wijziging of uitbreiding van een initiatief dat stikstofdepositie tot gevolg heeft op voor stikstof gevoelige habitats en soorten binnen een Natura 2000-gebied, vergunningplichtig is op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Behoudens ongewijzigde voorzetting op basis van een verleende omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel i, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht of verleende Wnb-vergunning, is bij het oprichten, uitbreiden of wijzigen van het project of andere handelingen van voornoemde situaties een Wnb-vergunning noodzakelijk. Uit jurisprudentie van de Afdeling² blijkt tevens dat bij de beoordeling van de aanvraag moet worden uitgegaan van de vergunde situatie met de laagste emissie in de periode vanaf de referentiedatum³.

Op 20 januari 2021 heeft de Afdeling onder andere vastgesteld dat voor intern salderen, waarbij geen sprake is van een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie, niet langer een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is vereist.⁴ Als gevolg hiervan kunnen er geen vergunningen in het kader van de Wnb verleend worden voor projecten die gebaseerd zijn op intern salderen en waarbij geen overige effecten, anders dan stikstofdepositie, aan de orde zijn.

2.5.2. Beleidsregels intern en extern salderen in Limburg december 2019

Gedeputeerde Staten Limburg hebben de 'Beleidsregel intern en extern salderen in Limburg december 2019' (hierna: Beleidsregel) vastgesteld. In deze Beleidsregel worden onder andere voorwaarden gesteld aan extern salderen. Aangezien de Afdeling op 20 januari 2021 heeft uitgesproken dat intern salderen sinds 1 januari 2020 niet langer vergunningplichtig is op basis van artikel 2.7 van de Wnb hebben wij in Provinciaal Blad Limburg 2021, nummer 1558 kennis gegeven van het besluit van Gedeputeerde Staten dat bij de afhandeling van aanvragen die zijn en worden ingediend op basis van artikel 2.7 van de Wnb, de bepalingen uit de Beleidsregel over intern salderen buiten toepassing worden gelaten.

2.5.3. Buitenlands toetsingskader

Wanneer een vergunningaanvraag voor een project voorziet in stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2014 inzake RWE Eemshaven (201304768/1/R2), dat ter beantwoording van de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben, toepassing kan worden gegeven aan het daarvoor relevante buitenlands toetsingskader.

¹ O.a. uitspraak van 31 maart 2010, zaaknummer 200903784/1/R2 en uitspraak van 7 september 2011, zaaknummer 201003301/1/R2.

² O.a. uitspraak van 13 november 2013, 201211640/1/R2.

³ Hierbij gelden later verleende vergunningen krachtens de Wabo, de Wet milieubeheer of Hinderwet of ingediende meldingen op basis van het Besluit melkruondveehouderij milieubeheer, het Besluit landbouw milieubeheer of het Activiteitenbesluit, voor zover hierin een lagere ammoniakemissie is vergund of gemeld, als uitgangssituatie.

⁴ Uitspraak van de Afdeling van 20 januari 2021, zaaknummer 201907146/1/R2 samen met 201907142/1/R2 en 201907144/1/R2.

3. Overwegingen

3.1. Aangevraagde situatie

De aanvraag heeft betrekking op het exploiteren van een rundveehouderij te Schimmert. Er wordt vergunning gevraagd voor de situatie als weergegeven in tabel 1. Er zijn alleen mogelijke negatieve effecten te verwachten van stikstofdepositie als gevolg van de uitstoot van stikstof. In voedselarme ecosystemen, zoals aanwezig in de nabij gelegen natuurgebieden, leidt een overmaat aan stikstofdepositie tot een ongewenste toename aan voedingsstoffen en verzuring. Overige effecten worden, gelet op de gegevens in de aanvraag, de aard van de voorgenomen activiteit en de afstand tot de relevante beschermde gebieden, op voorhand uitgesloten.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Aantal dieren	Emissie (kg NH3 / dier / jaar)	Totaal (kg NH3 / jaar)
1	Melkkoeien	A 1.100	38	13,00	494,00
1	Jongvee	A 3.100	12	4,40	52,80
2	Vleesstieren	A 6.100	28	5,30	148,40
				Totaal	695,20

Tabel 1 aangevraagde situatie Klein Haasdal 13 te Schimmert

3.2. Referentiesituatie

3.2.1. Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden als genoemd in de AERIUS bijlage, zijn op 7 december 2004 als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn aangewezen en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst. Dat laatste impliceert dat 7 december 2004 als referentiedatum met betrekking tot de voorziene stikstofdepositie op de betreffende Habitatrichtlijngebieden geldt.

3.2.1.1 Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

Op 7 december 2004 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de op 4 maart 1993 gedane melding op grond van de Wet Milieubeheer. Sinds 7 december 2004 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning(en) verleend en/of (een) melding(en) gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie vloeit voort uit de op 4 maart 1993 gedane melding op grond van het de wet Milieubeheer. Deze situatie, als weergegeven in tabel 2, geldt als referentiesituatie.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Aantal dieren	Emissie (kg NH3 / dier / jaar)	Totaal (kg NH3 / jaar)
1	Melkkoeien	A 1.100	38	13,00	494,00
1	Jongvee	A 3.100	12	4,40	52,80
2	Vleesstieren	A 6.100	28	5,30	148,40
				Totaal	695,20

Tabel 2 situatie met de laagst toegestane ammoniak geldend op 7 december 2004

3.2.2. Vogelrichtlijngebieden

De Vogelrichtlijngebieden als genoemd in de AERIUS bijlage, zijn op de in tabel 4 genoemde datum aangewezen als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn. Mede gezien de uitspraak van de Afdeling van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), gelden deze data als referentiedata met betrekking tot stikstofdeposities.

Beschermd natuurgebied	Referentiedatum
Meinweg	10 juni 1994
Weerter- en Budelbergen en Ringselven	24 maart 2000
Deurnsche Peel	10 juni 1994
Groote Peel	10 juni 1994
Maasduinen	24 maart 2000
Mariapeel	10 juni 1994

Tabel 3 referentiedata Vogelrichtlijngebieden

3.2.2.1 Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden

De situatie op 10 juni 1994 respectievelijk 24 maart 2000 was volgens de op die data voor de inrichting van de aanvrager gedane melding op grond van de Wet milieubeheer van 4 maart 1993. Sinds 10 juni 1994 respectievelijk 24 maart 2000 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt voor wat betreft de Vogelrichtlijngebieden dezelfde referentiesituatie als voor wat betreft de Habitatrictlijngebieden, zoals weergegeven in table 2 bovenstaand.

3.3. Beoordeling stikstofeffecten Natura 2000-gebieden

In relatie tot de betrokken Nederlandse Natura 2000-gebieden dient te worden vastgesteld dat de aanvraag betrekking heeft op het exploiteren van een bestaande activiteit, waarvoor niet eerder de vereiste toestemming als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dan wel een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid van de Wabo jo. artikel 2.2aa, onder a, van het Bor is verleend.

Vanwege de aanvrager is een met behulp van AERIUS Calculator gemaakte berekening overgelegd (zie bijlage 1), welke inzicht verschaft in de stikstofdepositie die door de aangevraagde bestaande activiteit na wijziging wordt veroorzaakt op de voor stikstof gevoelige habitattypen in één of meer Natura 2000-gebieden. Uit deze berekening blijkt dat de aangevraagde activiteit zelf niet leidt tot een toename van de stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie.

De aanvraag voorziet voor de Duitse Natura 2000-gebieden als opgenomen in de AERIUS bijlage niet in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer. Op basis van de Duitse toetsingsmethode voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er derhalve vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op deze gebieden in zoverre zijn uitgesloten.

Daarnaast voorziet de aanvraag ten opzichte van de Belgische Natura 2000-gebieden als opgenomen AERIUS bijlage niet in een toename van 21,42 mol/ha/jaar of meer (zie bijlage 2). Op basis van de Vlaamse toetsingsmethode voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op de Belgische Natura 2000-gebieden in zoverre zijn uitgesloten.

Uit de aanvraag blijkt voorts dat er als gevolg van de voorgenomen activiteit geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstands- en/of grondwaterkwaliteit veranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

3.4. Zienswijzen

Op 28 september 2021 heeft Linssen c.s. Advocaten namens XXXX de volgende zienswijzen naar voren gebracht:

1. Aanvraag en besluitvorming

Ten behoeve van de exploitatie van de rundveehouderij aan Klein Haasdal 13 is een vergunning inzake de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) aangevraagd voor meer specifiek de volgende situatie:

- 38 melkkoeien, A 1.100, totaal 494 kg NH₃
 - 12 stuks jongvee, A 3.100, totaal 52,80 kg NH₃
 - 28 stuks vleesstieren, A 6.100, totaal 148,40 kg NH₃
- Totaal 695,20 kg NH₃

Op 8 december 2020 heeft uw college eerder ten aanzien van deze aanvraag een ontwerpbesluit ter inzage gelegd. Uw college was toen voornemens de Wnb-vergunning te verlenen, omdat de beoogde ontwikkeling in overeenstemming zou zijn met de beleidsregel 'intern en extern salderen in Limburg'. Uw college was van oordeel dat sprake was van intern salderen.

Op 20 januari 2021 heb ik namens cliënten een zienswijze ingediend tegen het ontwerpbesluit van 8 december 2020. Daarop is geen reactie ontvangen, noch een definitief besluit. Uw college heeft besloten nu te komen met een nieuw ontwerpbesluit inhoudend een positieve weigering vanwege het ontbreken van een vergunningplicht op basis van intern salderen.

In het ontwerpbesluit van 12 augustus 2021 staat weliswaar opgenomen dat mijn cliënten een zienswijze hebben ingediend, maar er blijkt niets met hun zienswijze te zijn gedaan. De zienswijze was namelijk erg duidelijk ten aanzien van de referentiesituatie. Ten onrechte is de referentiesituatie gehanteerd gebaseerd op de melding van 4 maart 1993. Op 1 augustus 2008 is er een melding Besluit landbouw milieubeheer gedaan. In het thans bestreden ontwerpbesluit wordt daar met geen woord over gerept. Ik licht het bezwaar waarom ten onrechte intern wordt gesaldeerd hierna nogmaals toe.

Reactie Gedeputeerde Staten

Op 20 januari 2021 is door de Raad van State een uitspraak gedaan welke bekend staat onder “de Logtsebaan” ECLI:NL:RVS:2021:71. Hierin is uitgesproken dat er bij intern salderen, dus zonder een toename van de stikstofdepositie op de Natura 2000 gebieden, geen vergunningplicht meer is in het kader van de Wet natuurbescherming. Naar aanleiding van deze uitspraak bleek dat er geen vergunningplicht meer gold voor deze activiteit en derhalve hebben wij de ontwerpvergunning van 8 december 2020 niet definitief kunnen maken.

Op 27 mei 2021 hebben wij van de aanvrager aanvullende gegevens ontvangen: het betrof onder andere het verzoek de aanvraag van 20 mei 2020 om te zetten naar een aanvraag voor een positieve weigering. Dit verzoek is in behandeling genomen. Op 12 augustus 2021 is deze positieve weigering ter inzage gelegd en is er een afschrift verzonden naar de indieners van de zienswijze.

Vanwege het ontbreken van een vergunningplicht (huidige wet- en regelgeving en jurisprudentie) kunnen wij niets anders besluiten dan deze aanvraag met een positieve weigering af te doen.

2. Referentiesituatie

Er is geen vigerende natuurvergunning voor de rundveehouderij in kwestie en derhalve is gekeken naar de referentiesituatie. Daarbij is uitgegaan van de op 4 maart 1993 gedane melding op grond van de Wet milieubeheer van 1 maart 1993. Volgens het ontwerpbesluit is naar uw oordeel sinds 7 december 2004 voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend en/of melding gedaan. Derhalve is op grond van de vergunning van 4 maart 1993 vastgesteld dat de referentiesituatie neerkomt op 695,20 kg NH₃.

De vaststelling van de referentiesituatie is onjuist. Ten onrechte heeft de aanvrager van de Wnb-vergunning zijn aanvraag slechts gebaseerd op de melding van 4 maart 1993. Op 1 augustus 2008 heeft de aanvrager een melding Besluit landbouw milieubeheer ingediend aangaande de volgende situatie:

- 10 kalveren
- 15 stieren
- 15 koeien

De melding van 1 augustus 2008 voeg ik als bijlage 2 bij.

Cliënten zijn van oordeel dat het ontwerpbesluit ten onrechte is gebaseerd op de melding van 4 maart 1993. U kunt derhalve niet overgaan tot een positieve weigering die is gebaseerd op 695,20 kg NH₃ conform de melding van 4 maart 1993. De emissie conform de melding van augustus 2008 is immers lager dan die conform de melding van maart 1993. De latere toestemming van 1 augustus 2008 met minder emissie is het uitgangspunt.

De aangevraagde situatie van 695,20 kg NH₃ overstijgt dan het aantal kilo's volgens de melding van 2008 waardoor van intern salderen geen sprake is. Ten onrechte komt u nu wel tot die conclusie en derhalve oordeelt u ten onrechte dat de "Beleidsregels intern en extern salderen in Limburg december 219" (hierna: de beleidsregels) buiten toepassing kunnen worden gelaten.

Indien en voor zover de aanvrager 38 melkkoeien, 12 stuks jongvee en 28 vleesstieren (695,20 kg) wil houden, dan moet hij extern salderen en zal hij dus wel degelijk aan de beleidsregels moeten voldoen.

Er is ten onrechte overwogen dat van intern salderen sprake is. Derhalve geldt wel degelijk een vergunningplicht. Ik verzoek u niet over te gaan tot het nemen van een positief weigeringsbesluit Wnb-vergunning voor de rundveehouderij gelegen aan Klein Haasdal 13 te Schimmert.

Reactie Gedeputeerde Staten

De referentiesituatie wordt ontleend aan de geldende natuurvergunning, of bij het ontbreken daarvan, aan de milieutoestemming die gold op de referentiedatum, tenzij nadien een milieutoestemming is verleend voor een activiteit met minder gevolgen. Dan geldt die toestemming als milieutoestemming. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een op de referentiedatum geldende toestemming nadien is vervangen door een milieuvergunning of melding. In casu vloeit de referentiesituatie voort uit de melding art. 8.19 wet milieubeheer van 4 maart 1993.

De melding activiteitenbesluit van 1 augustus 2008 is niet geaccepteerd, dit omdat deze onvolledig en onjuist was. Door de Regionale Uitvoeringsdienst Zuid-Limburg (verder: RUD ZL) is verzocht om de melding van 2008 aan te vullen. Op 17 februari 2021 is de melding aangevuld en vervolgens geaccepteerd, waarbij de dieraantallen en de stalsystemen gelijk zijn gebleven aan de melding art. 8.19 wet milieubeheer van 4 maart 1993. Er is derhalve geen milieutoestemming met een lagere N-emissie gaan gelden, waardoor de milieutoestemming (in casu de melding art. 8.19 wet milieubeheer van 4 maart 1993) op de referentiedatum de referentiesituatie vormt.

Aangezien de aangevraagde situatie niet leidt tot een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie is er sprake van intern salderen en is er van een vergunningplicht geen sprake.

3. Aerius-berekeningen

Gelet op het voorgaande is ten onrechte uitgegaan van de melding van maart 1993. Reeds om die reden zijn ook de Aerius-berekeningen gemaakt op basis van een verkeerd uitgangspunt. Los daarvan, en indien en voor zover wel zou worden uitgegaan van de aantallen dieren volgens de

melding van 1993 en derhalve van totaal 695,20 kg NH₃, zijn de Aerius-berekeningen gebrekkig en kennen zij tekortkomingen.

Mijn cliënten hebben dit al eerder aangevoerd, maar stellen vast dat de Aerius-berekeningen ook niet zijn gecorrigeerd. De eerder vastgestelde gebreken zijn dan ook onverkort aan de orde. Het is ook om die reden dat ik nogmaals de contra-expertise van DLV Advies heb bijgevoegd (bijlage 3). Samenvattend komt DLV afvies tot de conclusie dat in ieder geval het emissiepunt van de stierenstal onjuist is vastgesteld. Voorts zijn voor beide emissiepunten de uitreedhoogtes onjuist vastgesteld en in de berekening betrokken.

Tot slot is relevant dat er bij de Aerius-berekeningen, noch in de aanvraag als geheel, geen andere stikstofbronnen in beeld zijn gebracht. Er is niet gekeken naar cv-ketels, aan- en afvoerbewegingen, intern transport en/of verbrandingsmotoren. Ook is niet gekeken naar de aanwezige mestopslag. Ook dit was al eerder aangevoerd, meer er is niets mee gedaan.

Reactie Gedeputeerde Staten

Er is bij het behandelen van de zienswijze op het huidige ontwerpbesluit opnieuw gekeken naar de Aerius-berekeningen. Op ons verzoek zijn door de aanvrager nieuwe berekeningen aangeleverd welke tegemoet komen aan de door DLV gehanteerde parameters.

Als referentiesituatie is de situatie van 4 maart 1993 gebruikt: de melding van 1 augustus 2008 is nooit rechtsgeldig gedaan (zie hiervoor tevens de beantwoording van het gestelde onder 2, referentiesituatie). De situatie van 4 maart 1993 is exact gelijk aan de aangevraagde situatie, waardoor significante effecten van de aangevraagde situatie ten opzichte van de referentiesituatie uitgesloten zijn.

Al hetgeen dat hangt samenhangt met de in de referentiesituatie toegestane activiteit (verkeer, Cv-ketels, en/of mestopslag voor zover deze evt. niet verdisconteerd zou zijn in de Rav codes) was indertijd impliciet toegestaan. De aangevraagde situatie is niet anders dan de referentiesituatie.

3.5. Conclusie

Op 20 januari 2021 heeft de Afdeling een aantal uitspraken gedaan die gevolgen hebben voor de uitvoering van de Wnb. De Afdeling verwijst in de uitspraak 201907146/1/R2 naar de per 1 januari 2020 gewijzigde vergunningplicht. Uit de uitspraak blijkt onder andere dat voor intern salderen, waarbij geen sprake is van een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie, niet langer een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is vereist. Als gevolg hiervan kunnen er geen vergunningen in het kader van de Wnb verleend worden voor projecten die gebaseerd zijn op intern salderen. Dit is bij de huidige aanvraag aan de orde.

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat de aangevraagde activiteit geen (significant) negatieve effecten zal veroorzaken op de betrokken Natura 2000-gebieden. Gelet hierop is voor de aangevraagde activiteit geen sprake van een vergunningplicht op basis van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en dient bijgevolg de aangevraagde vergunning te worden geweigerd.

Bijlage 1 Aeries-verschilberekening

Bijlage 2 Aeries-berekening buitenland